

[Kofod-Svendsen]

Derfor har vi fra Kristeligt Folkepartis side været meget interesseret i og glade for, at der er lagt loft over, så den maksimale stigning bliver 80 kr. pr. måned i 1990 og ikrafttræden 1. juli 1990. Det er niveauet, og skal niveauet stige i de kommende år, kræver det yderligere forhandlinger, og at forligspartierne bliver enige om det.

Jeg er også glad for, at der er lagt op til en øget indsats på sanerings- og byfornyelsesområdet.

På sundhedspolitikens område er vi glade for, at nogle af de spareforslag, som regeringen har fremsat, er endt, hvor vi mener de bør ligge, nemlig i papirkurven. Hvis regeringen igen trækker nogle af disse besparelsesforslag frem, vil vi også om et år anbefale at arbejde for, at de lander, hvor de bør lande, nemlig i papirkurven.

Jeg vil gerne udtrykke glæde over, at regeringen lige til det sidste har været lydhør over for gode argumenter.

Det sidste, jeg vil fremføre, er vedrørende politistyrkens størrelse. Vi er i Kristeligt Folkeparti glade for, at vi i går fik meldingerne fra finansministeren og justitsministeren. Det var netop det, Kristeligt Folkeparti havde ønsket. Vi mener, det var en rigtig politik. Jeg takker for lydhørheden.

Jeg begyndte med at påskønne det gode samarbejde. Jeg vil dog nævne et tilfælde, hvor samarbejdet kunne have været en lillebitte smule bedre, nemlig vedrørende de noksomme bemærkede gebyrforslag, og jeg vil tillade mig at sige, hvordan jeg blev præsenteret for dem.

Jeg er ivrig morgenbader og udendørsbader. Sidste fredag morgen stillede jeg i Birkerød svømmehal uden at have nået at høre radio. Hvad blev jeg mødt med i saunaen i Birkerød svømmehal? At det skulle koste penge at være udendørsbader. Og det er du ansvarlig for, Flemming! Jeg vidste faktisk ikke, at det var et led i forliget, og jeg tør nok sige, at latteren lød i saunaen, da man fortalte mig om det indgåede forligs indhold. Her havde en lidt bedre kommunikation været ønskelig. Jeg er glad for, at debatten har udløst det, justitsministeren kom med i går, men det medfører sikkert yderligere et par vittigheder i saunaen til en aktiv udendørsbader, der tillige er vinterbader.

På uddannelsesområdet er der en ting, jeg gerne vil kommentere, for med ændringsforsla-

gene nr. 526, 527 og 541, fremsat af finansministeren, foreslås en kraftig nedsættelse af kontoen for statens anlægsudlån, de såkaldte statslån.

Forslaget er fremsat under henvisning til forventet vedtagelse af den nye realkreditlov, lovforslag nr. L 26, som vil give en række tilskudsinstitutioner øget mulighed for realkreditbelåning. En efterskole eller en privat grundskole vil således få mulighed for 80 pct.s belåning mod hidtil 40 pct. Det virker derfor indlysende rigtigt, at statslånpuljen nedsættes, men så enkel er sagen desværre ikke.

Kristeligt Folkeparti har under forhandlingerne om finansloven gjort opmærksom på, at en række institutioner bringes i alvorlige vanskeligheder ved denne forhastede omlægning. Statslånsbevillinger gives ofte til byggeprojekter, som strækker sig over flere finansår, hvorfor man opererer med et såkaldt afløb. Staten kan altså få vanskeligheder med at indfri tilsagn om statslån til byggeri, som er påbegyndt i 1989, men først færdiggøres i 1990.

Statslån er meget fordelagtige, men den typiske ventetid på sådanne lån er til gengæld 10-12 år.

Lånet er afdragsfrit og meget lavt forrentet.

Den fremtidige mulighed for realkreditlån vil sammenlignet med statslån betyde en kraftig forøgelse af skolens bygningsudgifter. Skolen skal således selv afholde udgiften til afdrag, og renterne vil kun være refusionsberettigede inden for bevillingsrammen for henholdsvis § 20 og § 21. Konti vedrørende refusionstilskud på finanslov 1990 vil være fuldt udnyttet af allerede godkendte lån. Udgifterne til realkreditlån vil desuden akkumuleres og stige over en 30-årig periode.

En række institutioner har allerede planlagt byggeri for statslånsmidler i 1990. For at kunne færdiggøre byggeriet til næste skoleårs begyndelse er man p.t. langt inde i projekteringsfasen. Vedtages ændringsforslaget, bringes disse institutioner i alvorlige vanskeligheder. Omlægning som foreslået i ændringsforslaget virker som en ekstra besparelse på området. Der er tradition for, at besparelser forhandles med de berørte organisationer. Omlægningen betyder i realiteten et anlægsstop i sektoren.

Staten vil miste et styringsinstrument, idet skolens egne byggedispositioner vil udløse et driftstilskud. Besparelsen er typisk af den art,